

Viktor Norberg

En av de stora profilerna i Gammalsvenskby, Viktor Norberg (född 1952), avled den 29 augusti. Han lämnar efter sig två söner Alexander med familj och Valdemar, som är ogift och hela tiden har bott hemma.

Saknaden blir stor för oss som lärde känna Viktor. Man kunde helt enkelt inte låta bli att tycka om honom. Självt hade han en stor kärlek till Sverige och svenskar och talade med värme om sina besök här. Mot oss var han alltid vänlig, ja nästan vänsäll.

Av någon anledning visste Viktor alltid, när det skulle komma besök från Sverige och han var oftast den som först dök upp, nästan som om han hade en speciell kontakt med underrättelsetjänsten, brukade vi säga. För övrigt träffade man honom hela tiden, därför att han ständigt rörde sig ute på byn.

Vid våra rundvandring i Verbivka, ville Viktor alltid vara med. Otaliga gånger visade han den gamla skolan alldeles intill sitt eget hus och på gravgården var han ofta ciceron. Han följde mer än gärna med, när vi gjorde någon utfärd, och när vi skulle åka hem, for han med till Beryslav för att sedan ta bussen hem. Han önskade ta ett ordentligt avsked.

Viktor var väl inte den bästa på svenska, men han lyckades på något sätt alltid göra sig förstådd, trots att han sludrade en smula. Ibland var han riktigt talträngd, och när han ville göra sig riktigt förstådd övergick han till ryska.

När vi ibland hade frågetävlingar om Ukraina, var en av de obligatoriska frågorna vem som var president i landet, Viktor Jusjtjenko, Viktor Janukovyjtj eller Viktor Norberg. Självt ansåg han att det var en högst passande fråga och gladd sig över att hamna i rampljuset.

Viktor tyckte mycket om att fiska, också under perioder då det inte var tillåtet att göra det i Dnipro. Jag minns när han en gång fick långa sjöstövlar av Tage Brolin och under vår fest vid floden med glädje poserade inför dem. Vid mitt sista besök hos honom höll han på att rensa fisk. Men den hade han inte själv fångat.

Som en av de få manliga deltog Viktor också i bynkören, när den uppträdde vid högtider och besök. Det gjorde inget att han kanske sjöng hellre än bra. Hur som helst blev det en förstärkning och hans deltagande uppskattades.

Anna, Viktors gedigna hustru, hade väl inte alltid så lätt att hålla ordning på honom, som inte föraktade nationaldrycken, vilket inte alltid var till hans fördel. Ibland fick han ta sin tillflykt till modern, Maria Norberg, också hon en människa lite utöver det vanliga. Men under flera år på slutet hade Anna och han ett riktigt bra liv tillsammans. Hon är en fantastisk kock och därför gick det i det avseendet ingen nöd på Viktor tvärtom. Och när Viktor tog emot gäster från Sverige, kunde de knappast tänka sig något bättre. De blev rikligt undfägnade.

Viktor var lite lurig och man hade inte alltid koll på hans förehavande. Han tillhörde inte de rika i byn och måste därför naturligen se om sitt hus.

Vid mitt senaste besök i april i byn, märktes det tydligt att Viktor hade förlorat mycket av sin forna kraft. Men han har varit illa därän förut och därför kom dödsbuden som en överraskning.

Karl-Erik Tysk